

[Axel Christensen.]

som kan paavise, at netop disse Smedeværksteder har været udsat for Ildløs før 1928; jeg tror heller ikke, man i noget Tilfælde kan dokumentere, at en Smedeskorsten som Følge af mangelfuld Rensning har foraarsaget Ildløs, hverken i Smedien eller i Naboejendomme. Naar dette ikke er Tilfældet, er der dog ikke megen Grund til at opretholde den Bestemmelse om Fejningen, som blev gennemført for en halv Snes Aar siden.

Jeg maa maaske have Lov til at oplyse, at der er særlige Forhold, der gør sig gældende ved Smedeværksteders Ild- og Esseforhold, som bevirker, at Fyret ikke sætter Sod i Skorstenen, og som derfor taler for, at man ikke fejler den. For det første er den Kvalitet af Kul, som anvendes, af en særlig Art, som ikke soder, for hvis de sodede, vilde man overhovedet ikke kunne anvende dem til det, man bruger dem til i Smedier, til Svejsning. For det andet sker Forbrændingen af Kullene under Tilførsel af Blæst, og det bidrager endnu mere til at faa det, man kalder en ren Ild. Endelig kan man ikke lukke for Trækket i en saadan Skorsten; og der kan altsaa ikke samle sig brandfarlig Luft i Skorstenen. Alle disse Grunde taler for, at man burde være blevet ved den gamle Ordning. Jeg vil naturligvis ikke indvende noget imod, at Smedeskorstenene skal være under Tilsyn af Brandværet, for en Smedeskorsten kan jo revne som Følge af Tidens Ælde og paa den Maade blive farlig for sine Omgivelser; men Fejning af dem er en Urimelighed, det vil alle indrømme; som kender disse Forhold nærmere.

Jeg har hørt sige, at Grunden til, at man siden 1929 har maattet feje disse Smedeskorstene, er den, at da den gamle Boserup Smedie ved Roskilde brændte i 1928, formente man, at Skorstenen var Brandstifteren, fordi den var revnet, og da man under Brandforhøret fik konstateret, at den Skorsten ikke var fejlet i de sidste 100 Aar, bestemte man, at nu skulde alle Danmarks Smedeskorstene fejes 2 Gange om Aaret. Det er efter min Mening og efter et nøje Kendskab til disse Forhold de to Gange for meget. Jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister i Udvalget vil stille sig imødekommende, saa at vi kan faa denne aarlige unødvendige Udgift for Landets 7 000 Smedeværksteder ophævet.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg i øvrigt finder Lovforslaget godt. Det næsten vrimler med praktiske Bestemmelser, som vidner om en omhyggelig Undersøgelse

og Forberedelse. Forslaget trækker i Land paa tidligere fastsatte Bestemmelser, som det har virket generende at gennemføre i Praksis, og det har jo optaget en Mængde Bestemmelser om det nye, der gennem Tiderne er kommet frem. Jeg vil derfor gerne tilsige mit Partis Medvirkning til Lovforslagets Behandling og Vedtagelse med de praktiske Ændringer, som vi nu i Udvalget maatte kunne blive enige om.

J. S. Foget: Jeg vil gerne komplimentere den højtærede Minister for dette hans første Lovforslag her i Tinget. I Virkeligheden tror jeg, det modtages med Glæde fra alle Sider, alene fordi det er en Opsamling af en Masse Cirkulærer, som man ude i Befolkningen slet ikke kunde gøre sig bekendt med. Det, man umiddelbart bør tilsigte med Bestemmelser som disse, er, at man netop i denne Tid søger at mildne Kravet til Udgifter paa Landet, og ved den Gennemgang, jeg har foretaget af Lovforslaget, fandt jeg, at der i mangt og meget er taget Hensyn hertil. Jeg synes ikke, der er saa forfærdelig mange Tilfælde, hvor man kan sige, at her er i Virkeligheden stillet Krav, som man godt kunde have undladt. Jeg finder ingen Anledning til, efter at de fire foregaaende Ordførere hver for sig har gennemgaaet Forslaget paa en meget dybtgaaende Maade, igen at foretage en Gennemgang af det. Maa jeg kun lige nævne et Par Steder, hvor jeg vil henstille, at der foretages for det første en Ændring og dernæst en Forklaring.

I Tilføjjelsen til § 1 staar der en Afstandsbestemmelse, 7,75 m, og en saadan Afstandsbestemmelse findes adskillige andre Steder i Loven. Det vilde være praktisk, om man et eller andet Sted i Loven optog en Bestemmelse om, at hvor saadanne Afstandsbestemmelser er indsat, kan der dog dispenseres i eller 2 cm, eller saadan noget. Jeg har i Praksis været ude for, at man har kasseret et Anlæg, fordi der manglede $\frac{1}{2}$ cm i et Maal paa ca. 2 m. Det er upraktisk, og derfor mener jeg, man skal kunne give Mulighed for en vis Margin.

Dernæst staar der i det nye Stk. 5 til § 3: „Straa eller andre lige saa let fængelige Genstande“. Jeg vil gerne have nærmere defineret, hvad man mener hermed, om Pulterkamre og lignende kan regnes for lige saa let fængelige Genstande som Foder og Straa.

Jeg skal, som sagt, ikke fordybe mig i Forslaget; jeg haaber, at det bliver muligt at faa en Gennemgang af hver enkelt Paragraf i Udvalget, og jeg kan i hvert